

sui. Accusauitq; fr̄s suos apud patrem: erumne pessimo. Si autem diligebat ioseph sup om̄is filios suos: eo quod in senectute genuisset eum? fecitq; ei tunica polluitam. Videntes autē fr̄s eius quod a patre cunctis filiis plus amaret: oderant eum? nec poterant ei quicquam pacifice loqui. Accidit quoq; ut uisum sompnium referret fr̄ibus suis: que causa maioris odio seminarium fuit. Dicitq; ad eos. Iudite sompnium meum quod uidi. Putabam ligare nos manipulos in agro: et quasi eunsurgete meum manipulum et stare: uisq; manipulos circumstantes adorasse manipulum meum. Responderunt fr̄s eius. Numquid rex n̄ eris? aut subicieatur dictioni tue?

Hec ergo causa sompniorū atq; sermonum: inuidie et odio somitem ministravit. Aliud quoq; uidit sompnium: qđ narrans fratrib⁹ ait. Vidi p̄ sompnū: quasi solem et lunam et stellas uidecum adorare me. Quod cum patri suo et fratrib⁹ suis retulisset: increpauit eum pater et dixit. Quid sibi uult hoc sompnium quod uidisti? Num ego et mater tua et fr̄s tuu adorabimus te sup terram? Inuidiebat igit̄ ei fratre sui: pater uero rem tacit⁹ considerabat. Cumq; fr̄s illius in pascendis gregibus patris morarentur in sychem: dixit ad eum ist⁹. Fratres tuu pascunt oves in sychem: ueni mittam te ad eos. Quo respondente presto sum: ait. Vade et inde si cuncta prospā sunt erga fr̄s tuos et peccata: et renuntia michi quid agatur. Missus de ualle ebron: uenit in sychem: inuenitq; eum uir errantem in agro: et interrogauit quid quereret. At ille: respondit. Fratres meos quero: indica

michi ubi pascunt greges. Dicitq; ei uir. Nec esserunt de loco isto. Audiuī eos dicentes: eamus in dothaim.

Lxxii

Le 1

Perrerit ergo ioseph post
fr̄s suos: et inuenit eos in dothaim. Qui eum uidissent eum procul antequam accederet ad eos: cogitauerunt illum occidere: et mittuo loquebantur. Ecce sompnator uenit: uenire occidamus eum: et mittamus eum in eisternam ueterem: dieemusq; feia pessima devorant eum: et tunc apparebit quid illi prosunt sompnia sua. Iudicens hoc ruben interebatur liberare eum de manib⁹ eoz: et dicebat. Non interficiam animam ei⁹: nec effundamus sanguinem: sed proiecte eum in eisternam hanc que ē in solitudine: manusq; uirū non polluantur. Hoc autem dicebat uolens eripe eum de manib⁹ eoz: et reddere patri suo. Confestim igit̄ ut puerit ad fr̄s suos: uideruerunt eum tunc talari. et poluunt. Viseruntq; in eisternam que non habebat aquam. Et solentes ut comedenter panem: uiderunt uiatorem hysmabelitatem uenire de galaad. et camelos eoz portantes aromata et resinan. et flagrum in egyptum. Dicit ergo uidas fr̄ibus suis. Quid nobis prodest si occiderimus fratrem nřm: et celauerimus sanguinem ipsi⁹: melius est ut uenundetur hysmabelitus: & manus nře n̄ polluantur. Caro enim et fr̄t̄ n̄ est. Adquieuerunt fr̄s sermonib⁹ eius: et pretereuentib⁹ madians negotiatoribus extrahentes eū de eisterna uendiderunt hysmabelitus. uiginti argenteis. Quid duxerunt eum in egyptum. Reuersusq; ruben ad puteum et n̄ inuenit puerum cassisq; uestib⁹. p̄gen⁹ ad fr̄s att. Puer n̄ comparet: et ego quo ibo? Tulerunt autem tunecum ei⁹ et in sanguine hedi quē

lxviii.

terracotta invicta.

occiderant tinxerunt; mitterentes qui fer-
rent ad patrem et dicebant. Hunc inueni
mus tunicam; inde utrum tunica filii cui
sit an non. Quam cum agnouisset pater
at. Tunica filii mei est. Fera pessima de-
uerunt filium meum: bestia comedit ioseph.
Scassisq; uestibus induitus ē cibei. In
gens filium multo tempore congregatis
utē cunctis liberis eius ut larent do-
lorem parisi: noluit consolacionem re-
cipe et att. Descendam ad filium meum
luggens in internum. Et illo plorante
in fletu: madianitas ueniderunt in
ceptum ioseph. putata eunucho phi-
ctus magistro militie.

En tempore descendens iudat a fratribus
suis diuertit ad uxorum odolamitē
nomine hiram. indeq; ibi sicut bonu-
mis chamaei noctibus sua. Quia uite
acepta: ingressus ē ad eam. Quae conve-
nit et pepit filium: vocans eum
nam. Et dicit illi. Tu es filius meus. Tu
tunc uocauit onan circuum quoq;
pepit quem appellavit sela. Quo nato
ultra parere cessauit. Dedit autē iudas
uxorem primogenito iuober: nomine
chamar. Fuit quoq; hic primogenitus
uide nequam in conspectu domini: et
ab eo occisus est. Vnde ergo iudas ad onan
suum. Ingredere ad uxorem fratris tui
et sociare illi: ut suscitet semen fratri
tuo. Ille autē sciens non sibi nasci filios:
introiens ad uxorem fris sui. semen fun-
debat in terram: ne liberi fris nomine
nascerentur. Et idcirco peccavit eum
dñs quod rem detestabilem faceret; quā
obirem dicit iudas chamar in iuri sue.
Esto iudicii in domo patris donec cres-
cat se la filius meis. Tinebat enim ne-

et ipse iudeus in fronte suis eius.
Quo alio tempore uisit in domo patri
sui. E uolens amare multis diebus:
mortuus. sed inde. Qui post hu-
cum conuentione suscepit. Ascendebat
iudicem ad uulnus omnium tuarum ipse
et hinc est appellatio gregis. odolamitū
in thām. s. Hinc uulnus est chamar
quod soec illius ascendere in thām
ad condenda uulnus. Que depositis uul-
natis uestibus assumptis chirurum.
mucro lūcū sedet in hinc tenuit
quod ducit chamar. et quod creas
set sela et uocauit accipiter in artum.
Iudas cum uidisset iudas suspicetus
ē esse meretrice. Operat eum uul-
nū suum ne agnosceretur. Ingredens
q; ad eam ait. Domine me: tu exim
meum. Relaxebat eam quod natus
sua esset. Quia responderet s. u. Quid
michi dat si frustra eam uulnū
tenebam. Iudas uulnū suum

lūcū. illa die uite pati. ut quod iudi-
si dederis michi arrabonem donec mit-
tas que polliceris. Ait iudas. Am̄ a
bi pro arrabone dari? Respondit.
Anulum tuum et armillam: et bacu-
lum tuū quē manu tenes. Id unum
igitur cotum coepit mulier: et sur-
gens abiit; deposito q; habitu quem
assumperat: induita ē iudicantis ues-
tibus. Hisit autem iudas hedum p
pastorem suū odolamitē: ut recuperet
pignus quod dederat mulieri. Qui
eū non inuenisset eam: interrogauit
homines loci illius. ubi est mulier
que sedebat in bnuo? Respondentib;
uictis n̄ fuit in loco isto meretrice.
Reuersus est ad iudam: et dicit ei.